“Ai që ha hudhër ose qepë, të mos na afrohet, - ose ka thënë: të mos i afrohet xhamisë sonë, por le të qëndrojë në shtëpinë e vet.”

Xhabir ibën Abdullahu (Allahu qoftë i kënaqur me të dy!) transmeton se Profeti ka thënë: “Ai që ha hudhër ose qepë, të mos na afrohet, - ose ka thënë: të mos i afrohet xhamisë sonë, por le të qëndrojë në shtëpinë e vet.” Profetit i sollën një enë me bishtaja (të gatuara). Ai me t'i nuhatur erën, pyeti se çfarë kishte në të. Kur i treguan se kishte bishtaja, tha: “Afrojuani!” - disa shokëve të tij, që ishin së bashku. Kur (njëri prej tyre) pa (se Profeti e refuzoi), hezitoi të hante. Profeti tha: “Ha, sepse unë flas me atë që ti nuk flet (me Xhibrilin).” Muslimi e shënon hadithin që e trasnmeton Xhabir ibn Abdullahu (Allahu qoftë i kënaqur me të!), se Profeti ka thënë: “Ai që ha nga këto perime, hudhra, - një herë tjetër ka thënë: Ai që ha qepë, hudhër ose presh, - kurrsesi të mos i afrohet xhamisë sonë, sepse edhe melekëve u pengojnë gjërat që u pengojnë bijve të Ademit.”

[Sahih] [Muttefek alejhi]

Profeti e ndaloi atë që ha hudhra ose qepë, që të shkojë në xhami, në mënyrë që të mos i pengojë e shqetësojë vëllezërit e tij, që marrin pjesë në namazin me xhemat për shkak të erës së tyre. Ky ndalim është për shkak të evitimit të shqetësimit të xhematit në xhami, jo për shkak të ngrënies së tyre, pasi hudhrat dhe qepët janë ushqime të lejuara. Një herë Profetit i sollën një enë me bishtaja (të gatuara). Me t'i nuhatur erën e tyre u njoftua për përbërësit, kësisoj nuk i hëngri dhe ia afroi enën disave prej shokëve të tij që të hanin prej saj. Për këtë arsye, njëri prej tyre hezitoi të hante, nga dëshira për të ndjekur shembullin e tij. Kur Profeti e pa këtë, tha: "Ha, sepse unë flas me melekët përmes shpalljes." Profeti njoftoi se melekët shqetësohen dhe irritohen nga erërat e pakëndshme, ashtu siç shqetësohen edhe njerëzit prej tyre.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sq/show/4850